

[Christiani.]

blev noget forbavset over at høre den Bemærkning.

Jeg ønsker gerne at konstatere, at han med mig var enig i, at Privatskolerne og Privatseminarierne burde opretholdes og støttes af Staten og det offentlige. Endvidere var han enig med mig i, at den højere Skoles Undervisning burde reformeres, og endelig i, at der burde indføres en skarp Sortering vedrørende Adgangen til Universitetet. Det var jo slet ikke saa lidt, og det var derfor, jeg takkede det ærede Medlem. Jeg synes derfor, det er underligt, at det ærede Medlem bagefter sagde, at det ikke havde været rigtigt, og at jeg ikke havde noget Kendskab til det, jeg havde udtalt mig om.

Tilbage af de Hovedspørgsmaal, som jeg har rejst, er der kun Forholdet for de unge studerende i de første Universitetsaar. Jeg mener, at der tiltrænges en større Kontakt mellem Lærerne og de unge studerende og, hvis det er nødvendigt, en tidlig Udsortering af dem, som maatte vise sig uegnede for Studiet. Dette kan naas ved, at Studiet i de første Aar føres under mere bundne Former. Jeg er overbevist om, at vi herhjemme vil komme til her at gaa de samme Veje, man har gaaet i en Række Lande, hvorpaa jeg straks i min første Tale nævnte Eksempler baade fra Amerika og Europa, Eksempler, som jeg ogsaa ved nu følges med Interesse i de Lande, der endnu ikke har optaget disse Metoder. Det maa ske for at spare Udgifter ikke alene for Staten til nødvendig Undervisning, men ogsaa for de studerendes Forældre, Udgifter, som løber op til ganske betydelige Beløb, og endelig for at spare de studerende selv for et Arbejde, som dog ikke vil bringe dem nogen Glæde i Livet. Vi har i Øjeblikket et alt for stort Proletariat af Studenter og saakaldte studerede Mennesker, som det er umuligt for os at beskæftige, og en saadan Tilstand kan naturligvis ikke opretholdes.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Det ærede Medlem Hr. Axel Dam spurgte, idet han henviste til Toldlovens § 44, hvorfor Toldraadets Beretning ikke mere offentliggøres. Jeg skal herom oplyse, at ifølge Toldlovens § 44 skal Toldraadet sammentræde mindst een Gang aarlig, og der siges videre: Der udarbejdes og offentliggøres en Beretning om dets Arbejde i det Omfang, Raadet selv bestemmer. Indtil 1930 blev der offentliggjort stenografiske Referater af Toldraadets Forhandlinger. I

1931 bestemte Raadet imidlertid, at det stenografiske Referat kun skulde være til Brug for Medlemmerne, og at der, naar Aaret er omme, til Pressen skal afgives en kortfattet Beretning over Raadets Forhandlinger i det forløbne Aar. Den første Beretning, omfattende 1½ Aar, vil blive udsendt i Slutningen af indeværende Maaned.

Jeg skal med Hensyn til Toldraadets Appeludvalg tilføje, at Indlægene i Proceduren samt Appeludvalgets Indstillinger til Finansministeren trykkes i et Aktstykke, der tilstilles Parterne og Toldraadets Medlemmer, og paa Grundlag heraf udarbejdes der et udførligt Referat, som udsendes til Pressen. I dette Referat udelades Parternes Navne og Navnene paa de i Indstillingen deltagende Appeludvalgsmedlemmer, men Referatet indeholder Angivelse af Flertals- og Mindretalsindstillinger og Motivering for Indstillingerne.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Ulrich skitserede en Plan, der skulde genskabe Rentabiliteten i Landbruget og samtidig gennemføre den Indskrænkning af Flæskeproduktionen, som maa anses for at være nødvendig. Jeg skal gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at jeg for Tiden ikke paa Forhaand vil afvise noget som helst af Planer, som fremkommer, fordi ingen ved, hvad vi kan komme ind paa, og jeg vil navnlig ikke gøre det, før det bliver undersøgt og overvejet, hvorledes det vil komme til at virke. Jeg vil derfor foreslaa, at man overlader disse Forslag til Slagterierne, Andelsslagterierne og private Slagterier, til Bedømmelse; de er jo netop for Tiden inde i Overvejelser angaaende disse Spørgsmaal.

Men jeg skal tilføje, at jeg nærer ikke ringe Betænkelighed ved dette Forslag, saaledes som jeg har faaet fat i det, idet jeg tror, at det baade politisk og økonomisk er vanskeligt at gennemføre det, og at det ogsaa er tvivlsomt, om det er rigtigt at gennemføre det. Det gaar ud paa, at man ved en glidende Korntold skulde gennemføre en Mindstepris for Korn paa 15 Kr. pr. Tønde og dernæst garantere Landmændene en Mindstepris paa 120 Ø. pr. kg Flæsk af et bestemt Antal Svin. Jeg nærer, som sagt, Betænkeligheder med Hensyn til det rigtige i at gennemføre det, og jeg er heller ikke sikker paa, at det Beløb, der kan komme ind ved en saadan Korntold, kan holde som Tilskud til en Flæskeprishøjde af 120 Ø. pr. kg, og endelig for det tredie — og det tillægger jeg den allerstørste Betydning — er der den rent saglige Indven-